

Hemmelig.

Finans- og toldepartementet.

66

2.

St. prp. nr. 95.
(1939)

Om teknisk revisjon av tolltariffen.

Innholdsfortegnelse.

	Side		Side
A. Innledende bestemmelser	3		
B. Tariff for innførselstollen og for tara .	15		
I. Levende dyr og animalske produkter.			
Kap. 1. Levende dyr med unntagelse av fisk, krepsdyr og muslinger	15		
» 2. Kjøtt og fleusk, herunder innbefattet spiselige deler av dyr ikke nevnt annensteds	16		
» 3. Fisk, krepsdyr og muslinger, samt spiselige deler derav ikke nevnt annensteds	17		
» 4. Melk, fløte og meieriprodukter, egg og honning	17		
» 5. Råstoffer og råprodukter, av animalsk opprinnelse, ikke nevnt annensteds	18		
II. Vegetabiliske produkter.			
Kap. 6. Levende planter, blomster, blad og andre avskårne plantedeler, friske, tørkede eller preparerte, tjenlige til pry	20		
» 7. Grønnsaker og kapers, belgfrukter, rotvekster og sopper, spiselige	21		
» 8. Frukter, spiselige	23		
» 9. Kaffe, te og krydderier	26		
» 10. Korn	29		
» 11. Mølleprodukter; malt og maltekstrakt; stivelse og gluten	30		
» 12. Frø og plantesporer, kopra, sikorirøtter, løvetannsrøtter, forbeter, eikenøtter, humle, Johannesbrød, maté, høy, halm og hakkels	32		
» 13. Råstoffer til fremstilling av farge- og garvestoffer; gummier og harpikser; kamfer	34		
» 14. Materialer til kurvfletningsarbeider og børster, stopningsmaterialer og andre vegetabiliske råstoff ikke nevnt annensteds	35		
III. Fett, olje og fettspaltningsprodukter; margarin; animalsk og vegetabilisk voks.			
Kap. 15. Fett, olje og fettspaltningsprodukter; margarin; animalsk og vegetabilisk voks	35		
IV. Produkter av næringsmiddelindustri; drikkevarer; tobakk.			
Kap. 16. Produkter av kjøtt, fleusk, fisk, krepsdyr eller muslinger	38		
» 17. Sukker og sukkervarer samt lakris	39		
» 18. Kakao og produkter derav	41		
» 19. Produkter av mel eller stivelse	41		
		Kap. 20. Produkter av frukter, grønnsaker, belgfrukter og rotvekster, ikke nevnt annensteds, samt av sopper	42
		» 21. Forskjellige næringsmidler	46
		» 22. Drikkevarer, ikke nevnt annensteds	46
		» 23. Forstoffer, avfall fra næringsmiddelindustri, ikke nevnt annensteds	48
		» 24. Tobakk	49
		V. Mineralske stoffer.	
		Kap. 25. Jord, stein, kalk og sement	51
		» 26. Malm, slagge og aske	52
		» 27. Mineralske brenselstoffer, mineralolje og bituminøse stoffer samt destillasjonsprodukter derav	53
		VI. Kjemiske produkter; apotekvarer; garvestoffer; farger og fernisser; parfymier; såpe; pussemidler; lys; lim; appretur- og smittemidler; eksplosivstoffer; gjødning.	
		Kap. 28. Kjemiske grunnstoffer til- tillikemed deres forbindelser og andre kjemiske produkter, ikke nevnt annensteds, samt apotekvarer	54
		» 29. Kjemiske preparater og andre varer til fotografisk bruk	59
		» 30. Garve- og fargestoffekstrakter, farger og fargevarer, fernisser, kitt, lakk, blekk, blyanter og lignende	60
		» 31. Flyktige (eteriske) oljer; kunstige velluktende stoffer; parfymierartikler; røkelse	63
		» 32. Såpe, lys og andre produkter av oljer og fett	65
		» 33. Kasein, albumin, gelatin, lim, appretur- og smittemidler	67
		» 34. Eksplosivstoffer, fyrverkerisaker og fyrstikker	68
		» 35. Gjødning	69
		VII. Skinn og huder; pelsverk; arbeider derav.	
		Kap. 36. Skinn og huder, ikke nevnt annensteds	69
		» 37. Varer av skinn eller lær, ikke nevnt annensteds	71
		» 38. Pelsverk	74
		VIII. Kautsjuk og kautsjukvarer.	
		Kap. 39. Kautsjuk og kautsjukvarer	75
		IX. Tre, kork og varer derav; kurvfletningsarbeider.	
		Kap. 40. Tre og trevarer	78
		» 41. Kork og korkvarer	82
		» 42. Arbeider av strå, siv, rør, kvister og andre vegetabiliske flettstoffer	84
		X. Papirmasse, pappmasje, papp og papir samt arbeider der-	

	Side		Side
av; trykte, skrevne og grafiske arbeider.		Kap. 69. Tinn og tinnlegeringer . . .	180
Kap. 43. Papirmasse og papiravfall	86	» 70. Andre uedle metaller og legeringer derav	180
» 44. Papp og papir, pappmasje samt arbeider derav	86	» 71. Forskjellige varer av uedle metaller, ikke nevnt annensteds	181
» 45. Trykte, skrevne og grafiske arbeider	95	XVI. Maskiner, motorer, apparater, redskaper og armatur; elektrisk materiell.	
XI. Tekstilstoffer og arbeider derav.		Kap. 72. Maskiner, motorer, apparater, redskaper og armatur samt deler dertil, ikke nevnt annensteds	185
Kap. 46. Silke, hvorunder kunstsilke og andre kunstige tekstilfibrer; metallgarn	98	» 73. Elektriske maskiner og apparater og elektroteknisk materiell	188
» 47. Ull og andre dyrehår	102	XVII. Transportmidler.	
» 48. Bomull	106	Kap. 74. Vogner til jernbaner og sporveier samt dresiner	193
» 49. Lån, hamp, jute, ramie og og andre ikke annensteds nevnte vegetabiliske spinne-stoffer	110	» 75. Automobiler, sykler og andre kjøretøyer sams sleder	194
» 50. Vatt og filt; appretert og polert hyssing; replagerarbeider m. v.; spesielle vevnader og artikler til teknisk bruk	114	» 76. Luftfartøyer, båter og andre fartøyer samt årer	198
» 51. Trikotasje	120	XVIII. Instrumenter og ur.	
» 52. Klær og andre av tekstilstoffer forarbeidde artikler, ikke nevnt annensteds	125	Kap. 77. Optiske glass, briller og lorgnetter, instrumenter, andre enn musikkinstrumenter, vekter og modeller	199
« 53. Avfall av tekstilstoffer	131	Kap. 78. Ur	201
XII. Skotøy; hatter og luer; paraplyer og parasoller; moteartikler.		» 79. Musikkinstrumenter	202
Kap. 54. Skotøy	133	XIX. Våpen og ammunisjon.	
» 55. Hatter og luer	137	Kap. 80. Våpen	204
» 56. Paraplyer og parasoller, spaserstokker, sveper m. v.	140	» 81. Ammunisjon	206
» 57. Bearbeidde fjær til pynt og arbeider derav; kunstige blomster; arbeider av menneskehår; vifter	141	XX. Forskjellige varer og produkter, ikke nevnt annensteds, herunder kunst- og samlingsgjenstander.	
XIII. Varer av stein og andre mineralske stoffer; leirvarer; glass og glassvarer.		Kap. 82. Naturlige eller kunstige formbare stoffer samt varer derav, ikke nevnt annensteds	206
Kap. 58. Varer av stein og andre mineralske stoffer	143	» 83. Børstebinderarbeider ikke nevnt annensteds samt sikter og såld	208
« 59. Leirvarer	146	» 84. Etui- og porteføljearbeider, reisekofferter etc.	209
» 60. Glass og glassvarer	150	» 85. Tennis-, hockey-, golf- og lignende baller; leketøy, selskapsspill, juletrepynt, karnevalsartikler og lignende samt fiskekroker, sluk, fiskestenger og ledd dertil	210
XIV. Ekte perler, edelstener, edle metaller og arbeider derav; mynter og medaljer.		» 86. Knapper for bekledningsgjenstander, mekaniske blyanter, fyllepennner og pennholderne, tobakkspiper og deler dertil samt sigar- og sigarettmunnstykker	212
Kap. 61. Ekte perler, edelstener, edle metaller og arbeider av edle metaller og legeringer derav	155	» 87. Kunst- og samlingsgjenstander	213
» 62. Mynter og medaljer	157	» 88. Varer som ikke går inn under andre kapitler	214
XV. Uedle metaller og arbeider derav.		Utkast til vedtak	216
Kap. 63. Jern og stål	157	Alfabetisk register	286
» 64. Kobber og kobberlegeringer, hvorunder nysølv	174		
» 65. Nikkel og nikkellegeringer, ikke nevnt annensteds	177		
» 66. Aluminium og aluminiumlegeringer	177		
» 67. Bly og blylegeringer	178		
» 68. Sink og sinklegeringer	179		

St. prp. nr. 95.

(1939)

Om teknisk revisjon av tolltariffen.

*Tilråding fra Finans- og tolldepartementet 28 april 1939
godkjent ved kongelig resolusjon samme dag.*

(Foredratt av statsråd K. Bergsvik.)

Departementet tillater seg med dette å komme med forslag om fremsettelse for Stortinget av proposisjon om teknisk revisjon av tolltariffen.

Som kjent har der ved en dertil nedsatt komité vært forberedt en teknisk revisjon av tolltariffen. Den nevnte komité ble oppnevnt av departementet den 26 oktober 1929. Med hensyn til komitéens arbeid bemerket departementet at revisjonen skulle være av tollteknisk art og at det derfor bare unntagelsesvis burde bringes i forslag endringer av reell betydning. Det var forutsetningen at dette bare skulle gjøres for så vidt det fantes påkrevd av hensyn til at de gjeldende tariffposter omfatter varer av en så forskjellig beskaffenhet at postene burde oppdeles eller omformes for å oppnå så vidt mulig likelig tollbeskatning av alle varer under samme post. For øvrig bør, uttalte departementet videre, revisjonen bygges mest mulig på den gjeldende tariffs bestemmelser, som i det store og hele kun bør forandres i den utstrekning dette finnes nødvendig som følge av den utvikling som har funnet sted med hensyn til vareteknologi og nye varer som frembys på markedet og for å få bestemmelsene så logisk omfattende som mulig. Departementet anså det dog hensiktsmessig at det ble lagt fram forslag bygget på det av Nasjonenes Forbund utarbeidde utkast til internasjonal tariff.

Den nevnte komité avga sin innstilling den 17 juni 1936. Innstillingen følger som bilag. I innledningen til sin innstilling gjør komitéen bl. a. oppmerksom på, at den stort sett har funnet å kunne følge det av Nasjonenes Forbund istandbrakte utkast til ny tariff.

Komitéens innstilling har av departementet vært forelagt følgende institusjoner og organisasjoner: Utenriksdepartementet, Handelsdepartementet, Landbruksdepartementet, Riksrevisjonen, Det Statistiske Sentralbyrå, tollkamrene i Oslo, Larvik, Kristiansand, Stavanger, Bergen, Trondheim, Bodø, Tromsø og Vadsø, Norges Handelsstands Forbund, Norges Haandverkerforbund, Norges Industrierforbund, Tollembedsmennenes Forening, Norsk Tolderforening og Tollopsynsmennenes Landsforbund. Også for øvrig er der fra forskjellig interessert hold kommet inn uttalelser i saken.

De mottatte uttalelser¹⁾ er referert i proposisjonen i den utstrekning departementet har funnet dette nødvendig.

Departementet skal for øvrig bemerke at det i det vesentlige har funnet å kunne legge komitéinnstillingen til grunn for sitt forslag til ny tolltariff. På en rekke punkter har en dog, dels av eget tiltak og dels på foranledning av de innkomne uttalelser i saken, funnet å burde foreslå visse endringer i komitéens utkast. I departementets forslag er det også tatt hensyn til de endringer som er foretatt i tariffen etter at komitéen avga sin innstilling. For alle de forandringer som er foreslått av departementet i forhold til innstillingen er det gjort nærmere rede i proposisjonen.

Departementet har på grunnlag av sitt forslag til ny tariff latt utarbeide et alfabetisk register som er inntatt sist i proposisjonen.

De midlertidige tillegg som nå oppkreves ved siden av grunntollsatsene er ikke omhandlet i proposisjonen og er heller ikke

¹⁾ Uttalelsene følger som utrykte bilag.

Om teknisk revisjon av tolltariffen.

medtatt i utkastet til vedtak om ny tolltariff. Disse tillegg forutsettes derfor gjort til gjenstand for særskilt beslutning.

Departementet har samtidig hermed i et særskilt framlegg satt fram forslag om endringer i den nå gjeldende tariff fra 1 juli 1939, jfr. St. prp. nr. 1 for 1939, kap. 2011. I utkastet til den teknisk reviderte tariff er der ikke tatt hensyn til de således foreslåtte endringer, og disse må derfor — i den utstrekning de måtte bli vedtatt av Stortinget — innarbeides i den nye tariff.

Departementet skal til slutt gjøre oppmerksom på at det ved overgangen til den nye tariff må anses nødvendig så vel for administrasjonen som for tollvesenets funksjonærer, at en får noen tid til å sette seg inn i de nye bestemmelser. Under disse forhold må det anses utelukket at den nye tariff vil kunne settes i kraft fra 1 juli 1939 selv om den måtte bli vedtatt av Stortinget i år. Departementet finner derfor å burde anbefale at den nye tariff settes i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

A. Innledende bestemmelser.

Komiteens forslag.

§ 1. Av varer og fartøier skal følgende avgifter avlegges til statskassen: a) innførestoll, b) opleggelsesavgift, c) laste- og fyravgift.

§ 2. Innførelstoll, som beregnes efter vedfødte tariffs satser, erlegges av utenrikske, og forsåvidt der av Tolldepartementet ikke tilståes hel eller delvis tollfrihet, av innenrikske varer av den slags, at der ved utførsel til utlandet er tilstått tilbakebetaling av erlagte avgifter til det offentlige. Tollen kreves, hvad enten innførselen skjer for privates eller for det offentlige regning, men kun forsåvidt varene innføres til benyttelse eller forbruk i landet.

Forsåvidt noget fremmed land — i strid med inngått overenskomst om de gjensidige handels- og skibsfartsforbindelser eller uten, at der er inngått sådan overenskomst, — behandler norske varer eller norsk skibsfart ugunstigere enn andre lands, opkreves av varer fra vedkommende land som toll 50 pct. av vareverdien, om varen efter tariffen er tollfri, og ellers det firedobbelte av den i tariffen opførte toll. Dog kan Kongen, når særlige forhold gjør det ønskelig, forordne, at der opkreves toll efter tariffen eller en toll liggende mellem denne og forannevnte toll for samtlige eller enkelte varers vedkommende, inntil saken kan forelegges Stortinget til endelig avgjørelse. Kongen bestemmer, hvorvidt og for hvilke varer særskilte legitimasjoner blir å kreve, forat tariffens bestemmelser derpå skal kunne bringes i anvendelse.

Fritatt for den anordnede innførelstoll er, foruten varer, til hvis tollfrie innførelse nogen har erholdt eller herefter erholder spesiell bevilling eller tillatelse, enn videre:

a. Skibsinventarium, hvorunder kahytts-, kabyss- og desslike inventarium, forsåvidt det med hensyn til beskaffenhet og mengde skjønnes passende og forblir til bruk for det samme fartøi, i hvilket det hitførtes fra utlandet. At inventariesortene som transittvarer her fra riket er utført i det samme fartøi, til hvilket de ved dets tilbakekomst finnes å være tatt i bruk, bevirker ingen forpliktelse til erleggelse av innførelstoll.

b. Lignende inventarium, der innberges her til landet, løst eller fra skiber, der er strandet ved den norske kyst. Likeledes inventarium, der har tilhørt norske skiber, som i utlandet er strandet eller lovlig kjent sjøudyktige, efterat de nødvendige bevisligheter er godkjent av Tolldepartementet.

c. Skibsproviant og andre skibsfornødenheter, som fartøier medbringer fra utlandet, og som forblir ombord, dog ikke mer enn tollopsynet skjønner å være passende i forhold til fartøiets størrelse, dets besetning og passasjerer samt den tid, hvori det oppholder sig på ankomststedet. Dersom de medbragte varer eller passasjerer er bestemt til forskjellige innenlandske steder, kan denne tollfri avbenyttelse vedbli, inntil fartøiet kommer til det sted, hvor resten av de fra utlandet medbragte varer og passasjerer avgis, likesom også under opholdet sammesteds. Utklarerer fartøiet derefter til utlandet, eller går det til annet innenlandsk sted uten å ha inntatt varer, kan det tiloversblitte av proviant og andre skibsfornødenheter vedbli til bruk ombord uten tolls erleggelse, forsåvidt det ikke overskrider, hvad tollopsyntet efter den forehavende reises lengde og andre omstendigheter måtte finne passende. Går fartøiet derimot til et annet innenlandsk sted, efter å ha inntatt varer til innlandet, uten tillike å ha utklart til utlandet, må det tiloversblitte beriktiges, forsåvidt det ikke kan ansees for ubetydeligheter, hvilket også må skje, når mannskapet avmønstres, såfremt det tiloversblitte ikke legges under tollvesenets lås eller segl.

Med hensyn til skibsproviant i dampskiber, der går i kombinert innen- og utenriksk fart, blir de her gitte bestemmelser å anvende med de nærmere begrensninger, som Tolldepartementet måtte finne nødvendige til forebyggelse av mulige misbruk.

Kaffe, te, sukker, smør, alle slags, kjøtt og flesk, annet ferskt kjøtt i hermetisk lukkede eller lufttette kar, hårdt brød, svisker, risengryn og rismel, seilduk samt oljer til belysning og maskinbruk, der utføres av oplagene, kan utleveres tollfritt

til bruk ombord i fartøier, der er bestemt til utlandet eller til fangst i Sydhavet eller i Nordishavet, eller under Island eller Grønland, dog kun forsåvidt tollopsynt finner, at disse varers mengde ikke overskrider, hvad der ansees passende, og under betingelse av, at skibsføreren skriftlig forsikrer, at sakene er bestemt til proviant for besetning eller passasjerer eller, forsåvidt de utleverte varer er seilduk eller oljer, bestemt til bruk ombord i fartøiet, samt at varene ikke med hans vilje skal bli innsmuglet her i landet. Av disse varer, der, efterhånden som de ombordbringes, bør legges under tollvesenets segl eller på annen betryggende måte sikres mot uregelmessigheter, kan tollopsynt ved eller efter fartøiets utklarering overlate til fri disposisjon uforseglet et for det nærmeste behov passende kvantum til benyttelse ombord. Andre varer kan under de samme betingelser utleveres til bruk ombord i de nevnte fartøier, når det iakttas, at varene på samme måte som andre ufortolde utenrikske varer behandles overensstemmende med toll-lovens § 105, og skibsføreren skriftlig forsikrer, at tollforseglingen ikke skal bli brutt, forinnen fartøiet er kommet utenfor landets territorialgrense. Brennevin kan dog ikke utleveres tollfritt til bruk ombord i norske fartøier, bestemt til fangst i Nordishavet.

Tolldepartementet kan nekte tollfri utlevering av brennevin og vin til bruk ombord i fartøier som utklarerer til land, hvor der er anordnet forbud mot anvendelse av disse varer til drikk.

Når mannskapet under et fartøis istandssettelse opholder sig iland, kan av den fra utlandet medbragte proviant tollfritt utleveres, hvad der efter tollvesenets skjønn ansees fornødent til mannskapets bruk.

- d. Varer, bestemt til bruk for fremmede makters representanter og konsulere med familier og underordnede tjenestemenn efter Tolldepartementets nærmere bestemmelse.
- e. Klædningsstykker og andre reiseformødenheter, som tilhører reisende, forsåvidt de med hensyn til mengde og beskaffenhet av tollopsynt skjønnes å være innført til eget bruk. Medbringes sådanne saker ikke av den reisende selv, inngår de kun tollfritt, når tollopsynt, foruten å skjønne, at de er innført til eget bruk, finner, at de bærer spor av å være brukt. Klædningsstykker og annet reisegods, der har tilhørt norske, som er døde utenfor riket, inngår likeledes tollfritt, forsåvidt de bærer spor av å være brukt.

De nærmere regler om, hvad der kan inngå tollfritt som reiseformødenheter, fastsettes av Tolldepartementet.

- f. Husgeråd, bohaver eller desslike, når disse gjenstander bærer spor av å være brukt, og de inngår for regning av og til bruk for personer, som har opholdt sig i utlandet minst ett år og der har eiet og betjent sig av samme. Likeledes saker, der ved arv tilfaller nogen her i landet bosatt, såfremt de bærer spor av å være brukt. Også andre brukte saker kan av Tolldepartementet tillates innført tollfritt eller mot en ringere toll enn den for varen i almindelighet bestemte. Brudeutstyr og bryllupsgaver inngår tollfritt efter Tolldepartementets nærmere bestemmelse.
- g. Prøver, forsåvidt de skjønnes ikke å være gjenstand for handel. Se forøvrig § 13.
- h. Innpakninger, som inneholder varer, og som tydelig skjønnes å være av sedvanlig slags, forsåvidt det ikke uttrykkelig er anført, at de ved tollbehandlingen skal medregnes i varens vekt eller fortolles særskilt. Likeledes innpakninger som føres tilbake, efter å ha vært benyttet som innpakning om fra landet utførte varer. Herfra undtas dog sildetønner. Til innpakning av sedvanlig slags regnes også materiale der almindelig benyttes som og kommer inn som garnering i fartøier.
- i. Gaver og understøttelser i *n a t u r a*, som er bestemt for krigsfanger.
- k. Proviant med undtagelse av konserver, drikkevarer og tobakk, som medføres i restaurasjonsvogner med jernbanetog fra utlandet, dog ikke i større mengde enn tollopsynt skjønner å være passende til passasjerenes bespisning under vedkommende togs fart til dets enedstasjon i Norge.
- l. Premier vunnet i konkurranse.
- § 3. Med hensyn til innførsel fra Sverige til Norge gjelder følgende særlige regler:
1. Ved reise landverts fra Sverige til Vinger Austmark eller distriktene nordfor skal det være tillatt å medføre tollfritt følgende mindre varepartier, bestemt til personlig bruk for grenseboerne selv eller deres husstand:
 - brød 10 kg.,
 - flesk 10 kg.,
 - garn, alle slags, tilsammen 5 kg.,
 - kaffe og kaffesurrogater, tilsammen 5 kg.,
 - risengryn 5 kg.,
 - sukker 5 kg.,
 - kornvarer, umalte, 40 kg.,
 - kornvarer, malte, 25 kg.,
 - vevde tøier, alle slags, tilsammen 15 meter, dog ikke utover en samlet verdi av kr. 25,00,

øl 5 liter samt

andre tollpliktige varer til en samlet verdi av kr. 20,00, dog med undtagelse av spillekort, tobakksvarer og andre varer, forsåvidt de er underkastet så vel stempeavgift som toll, samt brennevin og spiritus tillikemed derav tilberedte drikker og vin.

Disse mengder utgjør, hvad der på samme reise tollfritt kan medføres av én person for egen eller andres regning. Er flere personer av samme husstand i reisefølge, er bare én av dem berettiget til tollfrihet.

For vare, som av reisende medføres i større mengde enn ovenfor fastsatt, skal toll overensstemmende med, hvad der ellers gjelder, erlegges for hele den innførte mengde av varen.

Den i nærværende passus omhandlede tollfrihet gjelder ikke for varer, som innføres i handelssøiemed enten for på sedvanlig måte å selges eller for å leveres som erstatning for utført arbeide, ei heller for varer, som innføres av handlende eller for handlendes regning, forsåvidt de er av de slags, med hvilke han driver handel, eller er bestanddeler av sådanne varer.

Som grenseboere betraktes i nærværende forbindelse kun innvånere av de umiddelbart op til grensen mot Sverige støtende herreder. Tolldepartementet kan dog i særlige tilfelle, hvor forholdene måtte gjøre det ønskelig, bestemme at de ovenfor omhandlede innrømmelser skal utstrekkes også til andre herreders innvånere.

Tollfri innførsel av varer i henhold til foranstående bestemmelser er betinget av, at den reisende foruten å opgi fullt navn, fødselsår, stilling og hjemsted (med postadresse) avgir skriftlig erklæring på tro og love om, at de varer, han medfører, ikke innføres i handelssøiemed, således som ovenfor omhandlet, men til personlig bruk for ham selv eller hans husstand. Innføres ikke varene for den reisendes egen regning, skal, før tollfri utlevering av varene finner sted, opplysninger og erklæring som omhandlet være avgitt av den, for hvis regning de innføres.

Opfylles ikke de nevnte betingelser, skal varene fortolles på sedvanlig måte.

2. Vareførsel fra Sverige til Norge over Iddefjorden og Svinesund østenfor Sponviks skanse i ferje, pram eller båt, som efter de i Sverige gjeldende måleregler er under 4 tonn nettodrektighet, eller om vinteren over isen skal med hensyn til tollvesenet ansees som landverts, forsåvidt varene ikke enten er sjøverts ført til den svenske side av nevnte ferjested eller fjord og derfra siden overført til den norske side eller er overført

til den siste for derfra umiddelbart å bringes videre sjøverts.

3. Hvis i grensetraktene nogen eier eller bruker eiendom på begge sider av grensen, og disse eiendommer enten grenser umiddelbart til hinannen eller er således beliggende, at avstanden mellom eiendommenes nærmeste grenser ei overstiger 20 kilometer, kan utsæd, kreaturer og redskaper, som behøves for den i Norge beliggende eiendoms drift, føres tollfritt over grensen til Norge.

4. Varer, som av grensebefolkningen for husholdningsbehov føres fra Norge til Sverige for å foredles gjennom blekning, farvning, garvning, maling, spinning, vevning eller annen lignende bearbeidelse eller til reparasjon, og som efter sådan foredling eller reparasjon gjeninnføres, skal ved gjeninnførselen være frie for tollavgifter.

Likeledes skal varer, som av grensebefolkningen for husholdningsbehov føres fra Sverige til Norge for her å undergå sådan foredling eller reparasjon som ovenfor omhandlet og derefter gjenutføres til Sverige, ved innførselen til Norge være frie for tollavgifter.

5. Trekkdyr og kjøretøier, som åpenbart blott anvendes til transport av gods eller personer fra Sverige til Norge, er ikke underkastet tollavgifter.

6. Til forebyggelse av misbruk av de foran omhandlede innrømmelser har Tolldepartementet eller i særskilt tilfelle vedkommende tollmyndighet ved grensen å meddele de nærmere kontrollforskrifter, som kan ansees nødvendige.

Tolldepartementet bemyndiges til for innførselen til visse landsdeler eller ad visse veier å forhøie de i denne paragraf fastsatte maksima for den tollfrie innførsel, å nedsette samme eller helt å opheve tollfriheten for visse varer samt til å bestemme, at tollfriheten skal tilståes for visse mindre mengder, om enn varene innføres for å selges, når den er tilvirket i et til Norge støtende svensk grensedistrikt, er et produkt av landbruk eller husflid, og innførselen skjer for produsentens regning. Departementet skal derhos være bemyndiget til helt eller delvis å undlate å la opkreve innførselstoll av hvad der innføres over landegrensen nordenfor Nord Trøndelag fylke.

§ 4. Varer, som er falt på havet eller på ubebodde strekninger i polaregnene og derfra direkte innføres, ansees som innenlandske varer, falt på det sted, hvortil de innføres.

Varer, som innføres til Svalbard eller Jan Mayen, er fritatt for toll.

Om teknisk revisjon av tolltariffen.

Varer, som overføres dertil fra Norge, kan fritas for toll eller tilståes tollgodtgjørelse på samme måte som varer, som utføres til utlandet.

Varer, som overføres fra Svalbard eller Jan Mayen, plikter toll og andre avgifter på samme måte som varer, innført fra utlandet, medmindre de utgjør produkter av virksomhet på Svalbard eller Jan Mayen med tilhørende forvann eller hører til de i første avsnitt omhandlede varer.

§ 5. Beskadigede tollpliktige varer, for såvidt det enten ved tollopsyntets skjønn eller på annen måte godtgjøres, at de under reisen, d. e. efterat de er innladd, og førenn de er ilandbragt, er blitt i den grad beskadiget, at verdien er forringet med en fjerdepart eller mer, fortolles, såfremt de selges ved auksjon, med 15 pct. av auksjonsbeløpet, dersom de selges ufortollet, og med 13 pct., dersom de selges fortollet. I begge tilfelle legges til auksjonsbeløpet salær og andre omkostninger, som kjøperen plikter å erlegge utenfor auksjonsbudet.

Av følgende varer blir dog innførselstollen å beregne med vedfødte procenter:

Av epler:

i månedene august til og med januar:

i fortollet stand 50 pct.
i ufortollet stand 100 »

i de øvrige måneder:

i fortollet stand 33 $\frac{1}{3}$ »
i ufortollet stand 50 »

Av pærer:

i månedene august til og med januar:

i fortollet stand 29 »
i ufortollet stand 40 »

i de øvrige måneder:

i fortollet stand 17 »
i ufortollet stand 20 »

Av kaffe i fortollet stand 20 »

» do. i ufortollet stand 25 »

» sukker i fortollet stand 40 »

» do. i ufortollet stand 67 »

» tobakksblad, karotter og tobakksstilk:

i fortollet stand 60 »

i ufortollet stand 150 »

Nærværende bestemmelser kommer ikke til anvendelse på brennevin eller varer, som skal fortolles efter verdien.

Det beror derhos i ethvert fall på eieren eller hans kommisjonærer, om han foretrekker å erlegge tollen efter de ellers bestemte regler.

§ 6. Er en vare som ikke går inn under nogen av tariffens særlige poster eller bestemmelser en blanding av bestanddeler, hvilke i og for sig hører inn under forskjel-

lige tariffposter, fortolles varen som om den i sin helhet bestod av den del som betinger den høieste toll. Herved tas dog ikke hensyn til bestanddeler som kun forekommer i varen i ubetydelig mengde og ikke vesentlig innvirker på varens beskaffenhet.

Er alle varens bestanddeler tollfrie eller like høit tollbelagte, fortolles varen i sin helhet som den bestanddel, hvorav den vesentlig består.

Er en ved mekanisk bearbeidelse tilvirket vare som ikke går inn under nogen av tariffens særlige poster eller bestemmelser, sammensatt av deler, hvilke i og for sig er dels tollfrie dels tollbare efter vekt eller som bærer forskjellig toll efter vekt, har fortolleren adgang til å la varen i sin helhet fortolle som den del der betinger den høieste toll eller til å la delene skille ad, hvis dette kan skje, og fortolles særskilt. Gjør fortolleren ikke bruk av denne adgang, fortolles delene særskilt, hvis de uten vanskelighet eller skade kan skilles ad eller tollopsyntet finner med en efter omstendighetene tilfredsstillende nøiaktighet å kunne anslå de forskjellige delers vekt. Kan dette ikke skje, fortolles varen i sin helhet som den del hvorav den vesentlig består, og kan dette heller ikke avgjøres, fortolles den med 15 pct. av verdien.

Er varen sammensatt av deler hvorav nogen i og for sig svarer verditoll, fortolles den i sin helhet med den høieste verditollsats som er fastsatt for nogen av delene. Er varen kun sammensatt av tollfrie deler, tollbehandles den i sin helhet som den del hvorav den vesentlig består.

Ved en vares fortolling tas der ikke hensyn til spiker, hengsler, låser, beslag, bånd, tråd, snorer, remmer og lignende gjenstander som kun tjener til å forbinde eller sammenholde varens enkelte deler, til å feste den til andre varer eller til å gi den en øket holdbarhet. Den samme regel gjelder for uvesentlige forsiringer, varemerker og firma-merker.

De her gitte regler gjelder ikke de under avsnitt XI opførte varer.

§ 7. Når varer skal fortolles efter vekt, forstås herved nettovekt (vekten av selve varen uten enhver ytre eller indre pakning), såfremt ikke anderledes er bestemt i tariffen. Dog blir næringsmidler som innføres i lufttett lukkede metallbokser, glass eller krukker alltid å fortolle med nærmeste innpakning.

Nettovekten finnes ved å veie varen med den innpakning, hvori den er innført, og derfra trekke den tara, som måtte være opført under vedkommende tariffpost. For varer

i innpakning for hvilken der ikke er opført særlige tarasatser under tariffens enkelte poster, beregnes taraen med følgende satser: for fat og kasser av tre eller jern .. 12 pct.

- » flasker, glass og krukker av glass eller lere 30 »
- » matter og andre innpakninger av bast, strå, siv og lignende stoff 3 »
- » sekker og andre innpakninger av lerret: enkelte 1 »
dobbelte 2 »

Forsåvidt varer innføres med ytterinnpakning av fat eller kasse av tre eller beholder av metall om varens innpakning ellers og for hvilke der ikke er opført særlige tarasatser under vedkommende tariffpost, har fortolleren adgang til å bortta ytterinnpakning og løst pakkmateriale mellom denne og den indre innpakning, innen varen veies til tollens beregning. I andre tilfelle må, når varen veies brutto, d. e. med innpakning, ingen del av denne undtas fra veiningen, hvad enten der for innpakningen skal beregnes tara eller ikke. Når det er bestemt, at en vare skal fortolles med nærmeste innpakning, gis der alene fradrag i vekten for den ytre innpakning av sedvanlig slags, hvori varen innføres, såsom fat, kasser, sekker eller desslike, med eller uten omsvøp.

Nettoveining finner sted:

- a. når varene innføres i innpakning for hvilken der hverken i de almindelige bestemmelser eller under tariffens enkelte poster finnes nogen anvendelig regel.
- b. når de ellers skal fortolles efter nettovekt, men innføres i samme innpakning som varer som skal fortolles efter andre tara- og innpkningsbestemmelser, eller andre tollsatser.
- c. når fortolleren eller tollopsyntet krever det for varer som ellers skal fortolles efter bruttovekt med fradrag av den i tariffen fastsatte tara, dog kun forsåvidt dette ikke strider mot nogen bestemmelse under tariffens enkelte poster. Efterat nettovekten i henhold hertil er fastsatt, er der ikke adgang til å beregne nettovekten ved å trekke den i tariffen bestemte tara fra bruttovekten.

Når i de under litra a, b og c nevnte tilfelle undersøkelse av nettovekten ikke kan skje, fordi varen under tollbehandlingen ikke lar sig skille fra innpakningen, finnes nettovekten ved fra bruttovekten å trekke den i handelen sedvansmessige tara for pågjeldende vare, men, hvis nogen sådan ikke kjennes, med fradrag av tara efter tollopsyntets skjønn under hensyntagen til opplysninger som måtte bli fremlagt av fortolleren.

Hvis varen ved sjøskade eller på annen måte er blitt gjennomtrukket av vann, anslåes vekten som for varer av samme slags i tørr tilstand. I andre tilfelle tilstedes intet fradrag i vekten på grunn av større fuktighet hos varen enn den sedvanlige.

Innføres der i samme innpakning foruten varer som skal fortolles med nærmeste innpakning også andre varer, fortolles innpakningen i sin helhet som hørende til de førstnevnte varer.

Innføres der i samme innpakning forskjellige varer som skal fortolles med nærmeste innpakning, fortolles innpakningen i sin helhet som hørende til den eller de varer, hvis fortolling vil betinge den høieste toll for innpakningen.

§ 8. Når varer skal fortolles efter verdien, regnes som tollverdi i almindelighet den innførte vares pris i utførselslandet med følgende tillegg, forsåvidt de ikke er innbefattet i prisen:

- a. utførselsavgifter, hvis sådanne er pålagt,
- b. innpkningsomkostninger,
- c. frakt og andre forsendelsesomkostninger som assurance, spedisjon og lignende, inntil varene er utlosset eller avlastet på bestemmelsesstedet.

Er varen solgt til lavere pris enn den i utførselslandet på salgstidspunktet gjeldende almindelige pris for salg en gros innenlands eller for salg en gros til utførsel av vedkommende varer eller varer av lignende slags, pliktes toll erlagt efter den høiere tollverdi, som fremkommer ved, at den høiere pris legges til grunn for beregningen. Likeledes pliktes toll erlagt efter den høiere tollverdi, som fremkommer ved at der istedenfor den virkelige erlagt frakt beregnes almindelig for vedkommende vare gjeldende frakt.

Er varen sendt lenger enn til første tollsted, hvor den kunde vært utlosset eller avlastet, kan der gjøres fradrag for den merutgift til frakt og andre forsendelsesomkostninger, som den lengere forsendelse har voldt, såfremt denne merutgift behørig legitimeres.

For varer solgt til levering legges den pris til grunn, som på salgstidspunktet gjelder på det utenlandske salgssted for levering til de avtalte tider. Er innførte varer ikke endelig solgt her i landet, gjelder som salgspriser prisene på avsendelsestidspunktet.

For varer, som har vært innlagt på transittoplag eller frilager eller oplagt i frihavn, kan Tolldepartementet bestemme, at fortollingstidspunktets priser skal legges til grunn ved verdiberegningen.

For varer, for hvis vedkommende de verdibestemmende faktorer ikke i det vesentlige

kan bringes på det rene, settes fortollingsverdien lik salgsprisen (iberegnet innpakningsomkostningene, men ikke toll) fra grossist til detaljist her i landet på fortollingstidspunktet. Kan heller ikke sådan salgspris bringes på det rene, eller er varene vesentlig beskadiget, ansettes fortollingsverdien skjønsmessig av tollopsyntet på fortollingsstedet.

Departementet avgir nærmere bestemmelse om, hvorvidt kursen på fortollingsdagen eller den på et annet tidspunkt gjeldende kurs skal anvendes ved omberegning av utenlandsk valuta til norske penger.

Som kurs anvendes å vista-kursen i Oslo. Tolldepartementet treffer nærmere bestemmelse i tilfelle av, at vedkommende valuta ikke er gjenstand for notering i Oslo.

§ 9. Opleggelsesavgift betales for varer, som er henlagt på tollvesenets pakkhus, dersom de ved ett og samme tollsted henligger over 7 dager, regnet, forsåvidt angår sjøverts innførte varer, fra den dag, vedkommende fartøi begynner å losse. For 7 dager eller derunder betales intet. For hver dag, varene henligger lenger på pakkhuset, betales kr. 0,30 for hver kubikkmeter av varen med dens innpakning. Den minste avgift for varer, som på én gang uttas, er kr. 1,00. Kan tollopsyntet i gitt tilfelle attestere, at varene ikke har henligget på tollpakkhuset over 7 dager, beregnes ingen avgift.

Tolldepartementet kan bestemme, at opleggelsesavgiften for varer, som blir henliggende på tollpakkhuset over 20 dager, forhøies inn til det dobbelte.

For varer, der forblir henliggende på tollvesenets brygger eller åpne plasser etter utløpet av en i hvert enkelt tilfelle av tollinspeksjonen nærmere bestemt frist, innen hvilken varene er forlangt fjernet, blir opleggelsesavgift likeledes å erlegges med samme beløp som ovennevnt, men for hver dag fra fartøiets første lossingsdag til tollboden inn til varenes avhentning.

Opleggelsesavgiften kan nedsettes eller eftergis av Tolldepartementet, når særlig grunn dertil foreligger.

§ 10. Laste- og fyraavgift erlegges overensstemmende med efterfølgende bestemmelser ved sjøverts innførsel av varer fra eller utførsel av varer til utlandet og ved sjøverts eller landverts innførsel av varer fra og utførsel av varer til norsk frihavn.

a. Avgiften påhviler de fartøier, som transporterer varene, hvad enten varene føres i disse selv, eller transporten skjer ved slepning av flåter, lektre eller på annen lignende måte, og avgiften erlegges ved fartøienes inn- eller utklarering, eller om formell klarering ikke finner sted, ved deres

ankomst eller avgang. Hvis varene inn- eller utføres over landverts forbindelse mellom frihavn og tollinnland, påhviler dog avgiften varene og erlegges ved disses overførsel mellom frihavn og tollinnlandet.

b. Avgiften svares pr. beregnet registertonns bestuvning for de utlossede eller innlastede varer, der føres som last i det fartøi, som avgiften påhviler, eller pr. beregnet registerton for varer, transportert på annen måte enn som last i selve fartøiet, og for varer, ført over landverts forbindelse mellom frihavn og tollinnland. I førstnevnte tilfelle beregnes imidlertid ikke avgift av flere tonn, enn fartøiets nettodrektighet på den tid, avgiften pliktes, dog således, at hvis der til vareførsel er benyttet opbygninger eller shelterdekksum, som kan lukkes, men på grunn av enkelte åpninger ikke er medmålt i bruttodrektigheten, beregnes også avgift av det antall tonn, som de i sådanne rum inntatte varer bestuver, inntil rummets drektighet. Pliktes avgift for utlossede eller innlastede varer efter forskjellige satser, eller er nogen av varene avgiftsfri, medtas i beregningen innen den av nettodrektigheten betingede begrensning først og fremst de varer, som plikter den høieste avgift, og derefter de varer, som plikter lavere avgift. Ved beregningen av mengden av de mellom frihavn og tollinnland overførte varer, gjøres i tilfelle av, at der ikke medfølger for vedkommende vare sedvanlig innpakning for sjøtransport, eller sådan innpakning ikke er medtatt i foreliggende mengdebestemmelse, tillegg for sjøtransportinnpakning som i mangel av spesielle opgaver ansettes overensstemmende med tariffens bestemmelser om innpakninger og tara eller i fornødent fall efter tollvesenets skjønn.

Ved almindelig innførsel og utførsel erlegges avgiften av hele tonn således, at hvad der utgjør under en halv tonn ikke medregnes, og hvad der utgjør fra en halv til en hel tonn regnes for en hel. Ved overførsel mellom frihavn og tollinnland kan avgiften efter Tolldepartementets nærmere bestemmelse fordeles på mindre mengdeenheter enn én tonn.

Av medbragte nye tønner og kasser, bestemt til nedpakning av sild, erlegges avgift for inngående, selv om de ikke losses.

Av hummer- og fiskefartøier, som innfører eller utfører hummer eller levende fisk, beregnes avgiften av den halve nettodrektighet, uansett mengden av den hummer eller fisk, som innehas.

De nødvendige regler om varers ansettelse til registertonns gis av Kongen.

c. Avgiften utgjør:

- kr. 0,50 pr. tonn ved innførsel av varer direkte til steder innen Finnmark fylke,
 kr. 0,80 pr. tonn ved innførsel av trelast, malmer og ertser, sten, ubearbeidet eller rått tilhugget, koksalt, stenkull, cinders og koks til riket forøvrig,
 kr. 1,10 pr. tonn ved innførsel av andre varer til riket forøvrig,
 kr. 0,25 pr. tonn ved utførsel av malmer, ertser og apatitt,
 kr. 0,50 pr. tonn ved utførsel av trelast,
 kr. 0,50 pr. tonn ved utførsel av andre varer direkte fra steder innen Finnmark fylke,
 kr. 0,60 pr. tonn ved utførsel av andre varer fra riket forøvrig.

d. Fritatt for avgift er på de nærmere betingelser, som måtte bli opstillet av Tolldepartementet, følgende varer:

1. Varer, som i krigstid medføres av militære hospitalsfartøier, ved inn- og utførsel.
2. Reisegoods, som tilhører medfølgende passasjerer, proviant og andre varer eller gjenstander, bestemt til bruk ombord i fartøiet på dets pågjeldende reise, samt åpne båter, som av norske fiskere anvendes til fiskeri utenfor riket, ved inn- og utførsel.
3. Varer, som medbringes av fartøier, der går på fiskeri eller fangst herfra riket, medmindre de utfører varer til et fremmed land, i hvilket fall avgift på almindelig måte blir å beregne så vel ved utgående som inngående. Medbringes ved hjemkomsten varer, som er inntatt i utlandet, beregnes avgift for inngående på almindelig måte, idet dog fisk, salt og tønner, som av sådanne fartøier innføres fra Island, Færøene eller Shetlandøene, er fritatt for avgift.
4. Høi, halm, splittved og annen ved, sagmugg og annet avfall fra sagbrukene, is, mursten, taksten og sten som ikke inneholder metalliske bestanddeler, også tilhugget eller formalt, ved utførsel.
5. Høi, halm, gips, gjødning, råfosfat, sand, emballasje, hvori varer herfra landet er utført, samt gaver og understøttelser i n a t u r a, som er bestemt for krigsfanger, ved innførsel.
6. Varer, som er medbragt av fartøi, innkommet i nødhavn, og som derefter selges efter offentlig myndighets bestemmelse, ved innførsel.
7. Varer, som er medbragt av samme fartøi på samme tur, hvormed de utførtes, ved innførsel.

8. Varer fra transittoplag og frilager, hvis de dertil er innført sjøverts fra utlandet, ved innførsel.

9. Varer som oppløses fra fartøi ankommet fra utlandet og er bestemt til videreførsel til utlandet med annet fartøi, når de i uforandret stand omlastes direkte i det annet fartøi eller utføres i uforandret stand senest innen 90 dager, regnet fra og med den dag, innførselsfartøiet begynte å losse, inntil utekspeidjonen av det fartøi, hvormed utførselen finner sted, ved inn- og utførsel.

10. Varer, som overføres direkte fra frihavn til fartøi i vedliggende tollhavn for med dette å sendes videre til utlandet, eller som overføres direkte til frihavn fra fartøi ankommet fra utlandet til vedliggende tollhavn, ved ut- eller innførsel.

e. Erlagt avgift kan efter Tolldepartementets nærmere bestemmelse tilbakebetales for:

1. Varer, som har vært innlagt på transittoplag eller frilager og derfra igjen utføres til utlandet.
2. Varer, som gjeninnføres med samme fartøi og på samme tur, hvormed de utførtes.

§ 11. Fremmede fartøier og varer, som inn- eller utføres i dem, er ikke underkastet andre eller høiere avgifter enn norske fartøier og de varer, som inn- eller utføres i disse, medmindre der av Kongen måtte bestemmes erlagt forhøiede vare- eller skibsavgifter av nogen fremmed nasjon.

§ 12. Når utenrikske varer, hvorav ifølge særlige bestemmelser ved enkelte tollsteder enten ingen eller en lavere innførselstoll enn den sedvanlige har vært erlagt, henføres til andre innenrikske steder, skal innførselstoll eller forskjellen mellom den på avgangsstedet erlagte og den på lossestedet gjeldende innførselstoll erlegges.

Blir et produkt, der på et innenriksk sted er frembragt av en utenriksk vare, som der inngår enten tollfritt eller mot lavere toll enn den almindelige, henført til et annet innenriksk sted, hvor den vare, der er anvendt til tilvirkningen, enten ikke er tollfri eller svarer høiere toll, skal produktet på lossestedet svare den der for varen, hvorav det er tilvirket, gjeldende innførselstoll, dog med fradrag av den toll, der på avgangsstedet måtte være erlagt av varen.

Fra disse regler undtas dog de kornvarer, som fra steder i Finnmark fylke hjembringes av fiskere i deres til fiskeriene brukte båter.

Om teknisk revisjon av tolltariffen.

§ 13. Under de nærmere betingelser, som av Tolldepartementet fastsettes, blir innførselstollen å tilbakebetale for prøver, som i uforandret stand igjen utføres til utlandet, når forbehold derom er gjort ved innførselen. Likeledes kan Tolldepartementet eller den, det dertil bemyndiger, bevilge tilbakebetaling av innførselstoll for fortollede råmaterialer og andre stoffer, som i forarbeidet stand utføres til utlandet eller til skibsbruk, for fortollede hjelpestoffer, anvendt til tilvirkninger, der utføres til utlandet eller til skibsbruk, og efter omstendighetene for andre fortollede varer, når disse i uforandret stand igjen utføres til utlandet eller til skibsbruk.

Tolldepartementet kan også tilstå tilbakebetaling av innførselstoll for eller tollfri utlevering av varer til utstyr, reparasjon eller inventar ombord i norske fartøier i fart på utlandet.

I særlige tilfelle kan Tolldepartementet tillate, at varer, som fra Norge sendes til utlandet til foredling, bearbeidelse eller reparasjon og atter innføres til landet, alene erlegger 15 pct., eller for såvidt angår varer, som svarer toll efter verdien, den for samme gjeldende verditollprocent av omkostningene ved foredlingen m. v., deri iberegnet forsendelsesomkostninger, eller at de efter omstendighetene inngår mot en lavere toll eller tollfritt. Varer, der som følge av foredlingen m. v. ved gjeninnførselen kommer inn under en tariffpost med høiere tollsats enn den, hvorunder de hørte ved utførselen, kan av Tolldepartementet tillates innført mot en toll, som svarer til forskjellen mellom de to tollsatter.

§ 14. Innenlandske verksteder tilståes efter

§ 2. 1. Stavanger Handelsforening har i en gjennom Norges Handelsstands Forbund innsendt uttalelse henledet oppmerksomheten på § 2 litr. 1, «Varer fritatt for innførselstoll — premier vunnet i konkurranser». Det fremholdes at det bør nærmere defineres hva det forstås med konkurranse, ellers kan sådan omfatte gjette- og kryssordkonkurranser o. l. som etter foreningens oppfatning ikke bør legaliseres i denne forbindelse. «Premier» bør, anføres det, ikke omfatte alminnelige handelsvarer, men det innrømmes at det kan være vanskelig her å trekke en distinkt grense.

Overtollkontrolløren for varebehandlingen ved Oslo jernbanetollsted har i en gjennom derværende tollkammer innsendt uttalelse fremholdt at der

Tolldepartementets nærmere bestemmelse følgende godtgjørelse ved bygning av nye skiber og reparasjoner, oppussing eller ombygning av eldre skiber eller reparasjon eller ombygning av enkelte deler i disse:

- a. ved bygning av nye skiber 4 pct. av fartøienes salgssum for damp- og motorskiber over 150 og selfangstfartøier over 100 registertonn brutto samt hvalfangstfartøier, uansett størrelse, og 2 pct. av salgssummen for damp- og motorskiber av mindre drektighet og seilskiber, for såvidt de er minst 50 registertonn brutto, dog således at godtgjørelsen blir å forminske med en tredjedel for dampskiber, hvis hovedmaskiner og hovedkjeler samt for motorskiber, hvis hovedmaskiner innsettes i utlandet;
- b. ved reparasjoner m. v. av eldre skiber 3 pct. av reparasjonsomkostningene for skiber over 150 og selfangstfartøier over 100 registertonn brutto samt hvalfangstfartøier, uansett størrelse, dog kun av det beløp, som overstiger kr. 1 000.

Tolldepartementet kan forlange opplysninger om anvendelse av materialer og gjenstander, som i tilfredsstillende form og kvalitet tilvirkes innenlands, men er innført fra utlandet, og ved beregning av godtgjørelsen gjøre fradrag i salgssummen eller i reparasjonsomkostningene for sådanne materialers eller gjenstanders verdi.

Innenlandsk blikkvalseverk tilståes efter Tolldepartementets nærmere bestemmelse følgende godtgjørelse ved fremstilling av blikk for innenlandsk forbruk:

for de første 5000 tonn pr. år	kr. 20 pr. tonn
» » neste 5000	—»— » 15 » »
» » » 5000	—»— » 10 » »

etter ordet konkurranse antaglig bør tilføyes ordene «i utlandet», idet opplyses at der ofte innføres premier av edelt metall bestemt til utdeling ved idrettskonkurranser m. v. som holdes her i landet, hvilke alltid er blitt belagt med toll.

§ 6. Tollkamret i Trondheim anser for rimelig den foreslåtte bestemmelse om at blandinger av tollfrie bestanddeler skal være tollfri, når bearbeidelsen kun består i at to eller flere tollfrie stoffer er blandet sammen. Tollkamret mener at en slik bestemmelse vil være heldig for en mer sikker tollbehandling.

Sjøtollkamret i Oslo bemerker at komitéens møtivering om hva det skal forstås med betegnelsen «blanding» er av så inngripende betydning for håndhevelsen av

disse bestemmelser, at det etter tollkamrets mening ikke er tilstrekkelig alene å redigjøre herfor i motivene til tariffen.

§ 7. Tollkamret i Trondheim bemerker at den foreslåtte tara av 12 pst. for emballasje av metall i praksis viser seg å være tilstrekkelig.

Sjøtollkamret i Oslo bemerker til paragrafens 4de avsnitt, litr. c, følgende: «Komitéen foreslår her den forandring at tollopsyntet i alle tilfeller, hvor det ikke strider mot bestemmelsen under tariffens enkelte poster, kan kreve nettoveining hvis der er grunn til å tro, at der er en vesentlig uoverensstemmelse mellom tariffens tarasatser og varens virkelige tara, altså også i tilfelle av at der i tariffen er fastsatt en særlig tara for en bestemt emballasje og en bestemt vare. Komitéen anfører nok, at det er dens forutsetning at tollopsyntet ikke benytter sin rett på en uttidig og smålig måte, og at der særlig må vises varsomhet likeoverfor de i tariffen under enkeltpostene opførte særlige tarasatser, men det er klart, at tollopsyntet her vil bli stillet likeoverfor en meget vanskelig oppgave, som vil etablere en høi grad av uensartethet i tollbehandlingen av de masseartikler, det her dreier sig om, når det skal være overlatt til den enkeltes skjønn å avgjøre om der foreligger en vesentlig uoverensstemmelse.

Videre vil det medføre en så betydelig forsinkelse av ekspedisjonen, at det for Oslo Sjøtollsteds vedkommende antagelig ikke kan gjennomføres uten utvidelse av kjørevektenes antall.

Man er prinsipielt av den mening at når særlige tarasatser er fastsatt for bestemte varesorter bør varemottageren kunne forlange bruttoveining, og at det i tilfelle må være tollvesenets og departementets sak å foranledige de nødvendige forandringer av tarasatsene, hvis der er grunn til å anta, at disse er for høie.

Tollkamret vil foreslå at litr. c i det nevnte avsnitt får en sådan lydelse, at tollopsyntet kan kreve fortolling efter den virkelige nettovekt for alle varer på hvilke de i paragrafen anførte almindelige tarasatser kommer til anvendelse, men for de varer for hvilke der annensteds i tariffen er fastsatt særlige tarasatser alene i de tilfeller hvor emballasjen er av sådan beskaffenhet at den må ansees usedvanlig. Man opnår herved klare linjer og ensartet behandling landet over.»

Overtollkontrolløren for varebehandlingen ved Bergen tollsted har i en gjennom derværende tollkammer innsendt uttalelse anført:

ad § 7. b. Ordene «når de ellers» bør forandres til «når varene».

ad § 7. c. Der foreslås sålydende redaksjon:

«når fortolleren ikke er tilfreds med den i tariffen fastsatte tara, eller tollopsyntet finner at tariffens tara er høi i forhold til innpakningens vekt, dog kun o. s. v.»

Norges Handelsstands Forbund har i en avgitt uttalelse bl. a. anført:

§ 7. Det påpekes at som avvikende fra gjeldende tariff er bl. a. under 6te og 7de avsnitt i denne paragraf inntatt bestemmelser om, at såfremt varer som ifølge tariffen skal fortolles med nærmeste innpakning er sendt sammen med varer der skal fortolles etter nettovekten, skal hele innpakningen tillegges vekten av de førstnevnte.

En slik bestemmelse fremholdes å ville virke i så høy grad urimelig, at den nærmest må anses umulig å praktisere. Det anføres at den til stadighet vil medføre at en bagatellmessig del av en varesending må bli å fortolle med tillegg i vekten av en innpakning som ofte er mangedobbelt så tung som varen selv.

Eksempelvis kan nevnes at dersom der blant en sending silkebånd forekommer en eneste bunt eller rull metallbånd til en vekt av 100 gram, må der i tillegg til denne vekt legges vekten av hele sendingens «nærmeste innpakning» og det er ikke utenkelig at denne vil kunne utgjøre 1 kg. Forbundet uttaler at slike eksempler kunne nevnes i mengdevis og at lignende forhold sikkert til stadighet vil forekomme. Forbundet har inntrykk av at sammenpakninger av varer, som skal fortolles med og uten nærmeste innpakning, bare rent unntagelsesvis forekommer for å omgå bestemmelsene om varer der skal fortolles med nærmeste innpakning, og det mener derfor at det ikke vil være noe behov for å forandre disse bestemmelser fra gjeldende tariff. Det samme gjelder når det i samme pakning innføres forskjellige varer som hver for seg skal fortolles med nærmeste innpakning.

Det fraråder derfor at de av komitéen foreslåtte tarabestemmelser blir gjort gjeldende.

§ 9. Norges Handelsstands Forbund fremholder bl. a. at det meget ofte har intruffet og stadig forekommer at det overhodet ikke har vært mulig for importører å få fortollet sine varer innen den fastsatte frist av 7 dager. Ved påske, pinse, jul og nyttår har det gang på gang vist seg at tollvesenet ikke har maktet å ekspedere tilstrekkelig hurtig til å hindre at en del varer blir

liggende mer enn 7 dager. Det har videre fra tid til annen hendt at tollvesenet på grunn av sterk stigning i importen ikke har kunnet ekspedere hurtig nok til å unngå at oppleggesavgift påløper selv om der i løpet av fristens 7 dager ikke har vært mer enn én hviledag. Under slike omstendigheter er det urimelig at importøren skal betale oppleggesavgiften.

For å komme bort fra slike urimeligheter foreslår forbundet at den i § 9 fastsatte frist endres til «8 virkedager».

Departementet skal bemerke:

§ 2. c. Norges Handelsstands Forbund har i sin uttalelse behandlet denne paragrafs 3dje og 4de ledd i forbindelse med § 13. Uttalelsen er på dette punkt en ordrett gjengivelse av den innstilling som den 11 desember 1935 ble avgitt av en «tollkomité» som i sin tid ble oppnevnt av Oslo Handelsstands Forening. Denne innstilling er i sin helhet for disse spørsmåls vedkommende gjengitt og inngående behandlet i tolltariffproposisjonen for 1938, side 5 og 12—17. De nødvendige endringer ble dengang foretatt i tariffen og § 2. c. lyder fra 1 juli 1938 således:

«Skibsproviant og andre skibsfornødenheter, som fartøier medbringer fra utlandet, og som forblir ombord, dog ikke mer enn tollopsynet skjønner å være passende i forhold til fartøiets størrelse, dets besetning og passasjerer samt den tid, hvori det opholder sig på ankomststedet. Dersom de medbragte varer eller passasjerer er bestemt til forskjellige innenlandske steder, kan denne tollfrie avbenyttelse vedbli, inntil fartøiet kommer til det sted, hvor resten av de fra utlandet medbragte varer og passasjerer avgis, likesom også under oppholdet sammesteds. Utklarer fartøiet derefter til utlandet, eller går det til annet innenlandsk sted uten å ha inntatt varer, kan det tiloversblitte av proviant og andre skibsfornødenheter vedbli til bruk ombord uten tolls erleggelse, forsåvidt det ikke overskrider hvad tollopsynet efter den forehavende reises lengde og andre omstendigheter måtte finne passende. Går fartøiet derimot til et annet innenlandsk sted, efter å ha inntatt varer til innlandet, uten tillike å ha utklart til utlandet, må det tiloversblitte beriktiges, forsåvidt det ikke kan anses for ubetydeligheter, hvilket også må skje, når mannskapet avmønstres, såfremt det tiloversblitte ikke legges under tollvesenets lås eller segl.

Med hensyn til skibsproviant i dampskib, der går i kombinert innen- og utenriks fart, blir de her gitte bestemmelser å anvende med de nærmere begrensninger, som Tolldeparte-

mentet til forebyggelse av mulige misbruk måtte finne nødvendige.

Når mannskapet under et fartøis istandsettelse opholder sig iland, kan av den fra utlandet medbragte proviant tollfritt utleveres, hvad der efter tollvesenets skjønn ansees fornødent til mannskapets bruk.»

ad § 2. f. I 4de linje etter ordet personer antas å burde innskytes «som flytter her til landet eller som tidligere har bopel her og»

ad § 2. g. Den her foretatte henvisning til § 13 blir — som følge av at der fra 1 juli 1938 er innskutt en ny paragraf med dette nr. — å forandre til § 14.

ad § 2. h. I 5te linje etter ordet vekt antas å burde innskytes «eller verdi».

ad § 2. l. Dette punkt foreslås gitt følgende ordlyd:

«Premier vunnet ved konkurranser i utlandet, herunder internasjonale vandrepokaler, etter Tolldepartementets nærmere bestemmelse».

Som opplyst i innstillingen er departementet ved kgl. resolusjon av 16 februar 1909 bemyndiget til inntil videre å tilstå tollfrihet for premier av edelt metall vunnet i utlandet. Departementet er med komitéen enig i at tollfriheten bør utvides til å gjelde premier i sin alminnelighet. Under henvisning til den foran refererte uttalelse fra Stavanger Handelsforening bemerkes at tollfrihet ikke antas å burde tilstås for premier vunnet ved gjette-, kryssordkonkurranser o. l. For øvrig må det anses mest hensiktsmessig at departementet får bemyndigelse til å avgjøre om tollfrihet skal tilstås.

Som ny bestemmelse antas å burde inntas følgende:

§ 2. m. Urner inneholdende aske etter kremasjon samt kranser til begravelser.

§ 3. I 1ste avsnitt skal bestemmelsene om de varer som kan inngå tollfritt — ifølge den fra 1 juli 1938 ikrafttrådte endring — lyde således:

1. Ved reise landverts fra Sverige til Brandval herred eller distriktene nordfor skal det være tillatt for de av Tolldepartementet utpekte grenseboere tollfritt å medføre av til innførsel tillatte, toll underkastede matvarer følgende mindre varepartier bestemt til personlig bruk for den reisende selv eller den husstand han tilhører:

brød 5 kg.,

flesk 5 kg.,

kaffe og kaffesurrogater, tilsammen 2 kg., risengryn 2 kg.,

sukker 3 kg.,

samt andre matvarer til en samlet verdi av kr. 10,00.

Tolldepartementet avgjør i tvilstilfelle hvad der skal forståes med matvarer.

Ovennevnte mengder utgjør hvad der på samme reise tollfritt kan medføres av én person for egen eller husstandens regning. Er flere personer av samme husstand i reisefølge, er bare én av dem berettiget til tollfrihet.

For vare som av reisende medføres i større mengder enn ovenfor fastsatt, skal toll overensstemmende med hvad der ellers gjelder, erlegges for hele den innførte mengde av varen.

Den i nærværende passus omhandlede tollfrihet gjelder ikke for varer som innføres i handelsøiemed enten for på sedvanlig måte å selges eller for å leveres som erstatning for utført arbeide, ei heller for varer som innføres av handlende eller for handlendes regning, forsåvidt de er av de slags med hvilke han driver handel, eller er bestanddeler av sådanne varer.

Tolldepartementet kan fastsette nærmere betingelser for den tollfrie innførsel som finner sted i henhold til foranstående bestemmelser.

Opfylles ikke de opstillede betingelser, skal varene fortolles på sedvanlig måte.

I tilfelle av misbruk kan den skyldige av Tolldepartementet fratras retten til tollfri innførsel for sig selv og den husstand han tilhører.

§ 3. b. I 6te linje nedenfra utgår ordene «eller husflid».

§ 5. Bestemmelsen om epler og pærer skal ifølge den fra 8 august 1936 ikrafttrådte endring lyde således:

Av epler:

i tiden fra og med 1 august til og med 15 mars:

i fortollet stand	50	pct.
i ufortollet stand	100	»

i tiden fra og med 16 mars til og med 31 juli:

i fortollet stand	33 $\frac{1}{3}$	»
i ufortollet stand	50	»

Av pærer:

i tiden fra og med 1 august til og med 15 mars:

i fortollet stand	29	»
i ufortollet stand	40	»

i tiden fra og med 16 mars til og med 31 juli:

i fortollet stand	9	»
i ufortollet stand	10	»

§ 6. Siste punktum under 4de avsnitt antas å burde gå ut, idet departementet ikke finner at der bør tas inn noen alminnelig

bestemmelse i tariffen om at varer som er sammensatt av tollfri deler i sin helhet skal tollbehandles som den del hvorav den vesentlig består. Spørsmålet om tarifferingen av den slags blandinger antas å burde avgjøres etter forholdene i det enkelte tilfelle.

§ 7. Etter ordet «finnes» under paragrafens 2net avsnitt antas å burde innskytes «i almindelighet».

lit. b. Ordene «de ellers» antas å burde erstattes med «varene».

lit. c. Med hensyn til de foran refererte gjennom Norges Handelsstands Forbund innkomne innvendinger bemerkes, at de av komitéen foreslåtte bestemmelser innebærer en klar løsning av et tidligere omtvistet forhold og i alminnelighet ikke antas å ville virke urimelig.

§ 9. Hva angår foran omhandlede anførsler fra Norges Handelsstands Forbund bemerkes at de vanskeligheter som det undertiden har vært med å få tollbehandlet varer innen en rimelig frist gjelder Oslo Sjøtollsted. Departementet har imidlertid ved skrivelse til derværende tollkammer av 10 desember 1937 truffet følgende bestemmelse:

«Når tollopsyntet ikke har rukket å tollekspedere en vare ved utløpet av den 3dje dag efter vedkommende tollangivelses innlevering til tollvekten, bemyndiges tollkamret i medhold av tolltariffens § 9 til i det enkelte tilfelle inntil videre å ettergi eller i tilfelle tilbakebetale den opleggelsesavgift som er påløpet varen efter utløpet av denne frist. Forutsetningen for at opleggelsesavgiften skal kunne ettergis eller tilbakebetales er at varens henliggen på tollpakkkhuset utover fristen utelukkende skyldes at tollopsyntet på grunn av arbeidsmengden på tollvektene ikke har rukket å tollekspedere varen innen 3-dagersfristens utløp.»

§ 13. For denne paragrafs vedkommende henvises til hva der foran er sagt under departementets bemerkninger til § 2 c. Etter de endringer som ble foretatt fra 1 juli 1938 er § 2 c. 3dje og 4de ledd innarbeidet i en ny § 15, og § 13 er oppdelt i de nye §§ 13, 14 og 15 som lyder således:

§ 13. I særlige tilfelle kan Tolldepartementet tillate at varer, som fra Norge sendes til utlandet til foredling, bearbeidelse eller reparasjon, gjeninnføres mot en toll av 15 pct. eller, forsåvidt angår varer som svarer toll efter verdien, den for samme gjeldende verditollprocent av omkostningene ved foredlingen m. v., heri medregnet sendingsomkostninger frem og tilbake, eller at de efter omstendighetene inngår mot en lavere toll eller tollfritt. Kommer varene som følge av foredlingen m. v. inn under en tariffpost med

høiere tollsatts enn den, hvorunder de hørte ved utførselen, kan Tolldepartementet tillate at de innføres mot en toll, som svarer til forskjellen mellom de to tollsatser.

§ 14. På de nærmere vilkår som Tolldepartementet fastsetter, blir innførselstollen å tilbakebetale for prøver, som i uforandret stand igjen utføres til utlandet, når forbehold herom er tatt ved innførselen.

Tolldepartementet eller den det bemyndiger kan også tilstå tilbakebetaling av innførselstollen for fortollede råmaterialer og andre stoffer, som i forarbeidet stand utføres til utlandet, for fortollede hjelpestoffer, anvendt til tilvirkninger, som utføres til utlandet, samt etter omstendighetene for andre fortollede varer, som i uforandret stand igjen utføres til utlandet.

Innenlandske verksteder tilstås etter Tolldepartementets nærmere bestemmelse følgende godtgjørelse ved bygging av nye skib og reparasjoner, oppussing eller ombygging av eldre skib eller reparasjon eller ombygning av enkelte deler i disse:

- a. ved bygging av nye skib, 6 pct. av fartøienes salgssum for damp- og motorskib over 75 registertonn brutto samt hvalfangstfartøier, uansett størrelse, og 3 pct. av salgssummen for damp- og motorskib av mindre drektighet og seilskib, forsåvidt de er minst 50 registertonn brutto, dog således at godtgjørelsen blir å forminske med en tredjedel for dampskib, hvis hovedmaskiner og hovedkjeler, samt for motorskib, hvis hovedmaskiner innsettes i utlandet;
- b. ved reparasjoner m. v. av eldre skib av den i post a. nevnte art 4 pct. av reparasjonsomkostningene for skib over 75 registertonn brutto samt hvalfangstfartøier, uansett størrelse, dog kun av det beløp som overstiger kr. 1 000.

Tolldepartementet kan forlange opplysninger om anvendelse av materialer og gjenstander, som i tilfredsstillende form og kvalitet tilvirkes innenlands, men er innført fra utlandet, og ved beregning av godtgjørelsen gjøre fradrag i salgssummen eller i reparasjonsomkostningene for sådanne materialers eller gjenstanders verdi.

Innenlandsk blikkvalseverk tilstås etter

Tolldepartementets nærmere bestemmelse følgende godtgjørelse ved fremstilling av blikk for innenlandsk forbruk:

for de første 5 000 tonn pr. år	kr. 20 pr. tonn
» » næste 5 000	—»— » 15 » »
» » » 5 000	—»— » 10 » »

§ 15. Tolldepartementet eller den det bemyndiger kan tillate at ufortollede varer, uten erleggelse av toll, utføres til bruk ombord i fartøier eller luftfartøier som er bestemt til utlandet, Svalbard eller Jan Mayen, eller til fangst i Sydhavet eller Nordishavet, eller under Island eller Grønland eller i andre fremmede farvann.

§ 14, annet ledd, om tilbakebetaling av innførselstollen, kan av Tolldepartementet eller den det bemyndiger også anvendes når varene utføres til bruk ombord i foran nevnte fartøier og luftfartøier.

Tollfri utlevering og tilbakebetaling av innførselstollen kan dog bare skje i den utstrekning tollopsyntet på innlastningsstedet finner at varenes mengde ikke overskrider hvad det anser passende.

Varene blir å behandle overensstemmende med de regler som er fastsatt i tolloven eller de i medhold av loven utferdigede forskrifter, likesom fartøisføreren må avgi skriftlig forsikring om at varene er bestemt til bruk ombord og ikke vil bli tatt i bruk før fartøiet eller luftfartøiet er kommet utenfor landets territorialgrense. Dog kan Tolldepartementet tillate at varer, som er bestemt til utstyr, reparasjon eller inventar ombord i fartøiene eller luftfartøiene, tas i bruk eller monteres ombord her i landet. Videre kan tollopsyntet, etter Tolldepartementets nærmere bestemmelse, ved eller etter fartøiets eller luftfartøiets utklarering overlate til fri disposisjon ombord uforseglet en for det nærmeste behov avpasset mengde proviant (dog ikke brennevin, vin, øl, tobakksvarer og sigarettpapir), oljer til belysning og maskinbruk, seilduk, presenninger, solseil og tauverk.

Brennevin må ikke utleveres tollfrit eller mot tilbakebetaling av innførselstollen til bruk ombord i fartøier som bestemt til fangst i Nordishavet.

For øvrig tiltres komitéens forslag.

St. prp, nr. 95 er på i alt 312 sider pluss tittelside og innholdsfortegnelse. Størstedelen, s. 15-312, inneholder detaljerte forslag til ny tolltariff. Saken var så omfattende, at det ble vedtatt at Finans- og tollkomiteen skulle behandle den mellom sesjonene. Hemmelig innstilling S. A ble avgitt 6. desember 1939 og ble trykt som Innst. S. A (1940). På grunn av krigsutbruddet 9. april 1940 kom ikke saken til behandling i Stortinget. Etter krigen var den neppe aktuell lenger. Av den grunn har en bare tatt med de innledende sider, og ikke de foreslåtte tariffsatser. Spesielt interesserte henvises til å studere dokumentet i Stortingsarkivet.